

Predica de la Krefeld
Sâmbătă, 31 august 2013, ora 19³⁰

Ewald Frank

[Fratele Miskis: Da, frați și surori, „în foarte scurt timp, o cât de frumos, noi vom intra Acolo jubilând...” Minunat! Ziua aceasta minunată se apropie foarte tare și noi Îi suntem recunoscători lui Dumnezeu pentru timpul acesta de har pe care ni l-a dăruit, pentru aceste ceasuri de pregătire. Este foarte important ca noi să primim acum legătura cu lucrarea lui Dumnezeu. Este ultima lucrare a lui Dumnezeu pentru Mireasa lui Hristos, pentru pregătire, pentru chemarea afară. Nu putem să pierdem nicio adunare, întotdeauna trebuie să fim acolo cu toată mintea noastră, cu tot sufletul nostru, cu toată inima noastră. Noi trebuie să auzim ce spune Duhul Bisericii. De asemenea, în seara aceasta suntem siguri că Domnul ne va vorbi într-un mod puternic. Să citim acum din sfântul Său Cuvânt, din 2 Tes. 2:13-17: *„Noi însă, frați preaiubiți de Domnul, trebuie să mulțumim totdeauna lui Dumnezeu pentru voi, căci de la început Dumnezeu v-a ales pentru mântuire, în sfințirea Duhului și credința adevărului. Iată la ce v-a chemat El, prin Evanghelia noastră, ca să căpătați slava Domnului nostru Isus Hristos. Așadar, fraților, rămâneți tari și țineți învățăturile pe care le-ați primit fie prin viu grai, fie prin epistola noastră. Și Însuși Domnul nostru Isus Hristos și Dumnezeu, Tatăl nostru, care ne-a iubit și ne-a dat prin harul Său o mângâiere veșnică și o bună nădejde, să vă mângâie inimile și să vă întărească în orice lucru și cuvânt bun!”*

Laudă și mulțumire. Da, noi putem să mulțumim lui Dumnezeu pentru voi toți, pentru fiecare pe care l-a chemat El, pe care l-a mântuit, pe care l-a ales, iar sfințirea prin Duhul o putem trăi, făcând baia de apă a Cuvântului lui Dumnezeu. Acestea sunt ceasuri minunate în prezența lui Dumnezeu.

Și în seara aceasta, Duhul lui Dumnezeu va face lucruri mari în noi. Noi trebuie să fim în așteptare, să fim în rugăciune, să fim acordați în inimile noastre și, de asemenea, pe acela care aduce Cuvântul trebuie să-l purtăm în rugăciune, astfel încât ungera prin Duhul să vină peste noi toți. Domnul să ne binecuvânteze! Fratele Alfred Borg să vină și să

se roage cu noi. Fratele Borg: Binecuvântat Tată ceresc, în seara aceasta suntem adunați aici, în prezența Ta. Noi credem că Tu ești prezent, Doamne, ca să-Ți ajuți poporul, ca să ne slujești. Ai milă de noi, în seara aceasta. Trimite-Ți Cuvântul într-un mod puternic. Unge-l pe fratele nostru, astfel încât el să predice Cuvântul Tău. Întinde-Ți brațul și confirmă-Ți Cuvântul în mijlocul nostru. Noi credem că Tu ești prezent, dar Îți cerem din toată inima: confirmă-Ți prezența în mijlocul nostru. Treci printre noi și ajută-ne pe fiecare. Tu știi că noi suntem un popor nevoiaș.

Dacă în seara aceasta este boală, ajută, Doamne, salvează, fă totul bine. Îți cerem din adâncul inimii noastre, proslăvește-Ți Numele în mijlocul nostru, în seara aceasta și vino la dreptul Tău. Îți mulțumim pentru tot, în Numele lui Isus. Amin.]

Fratele Frank:

Mulțumim Domnului pentru că putem să ne adunăm în acest loc fără să fim deranjați, ca să ascultăm Cuvântul lui Dumnezeu și, așa cum a fost accentuat în Cuvântul de introducere, să fim pregătiți pentru ziua glorioasă a revenirii lui Isus Hristos, Domnul nostru.

Înainte de prima venire a lui Isus Hristos, a fost trimis Ioan Botezătorul ca să gătească un popor bine pregătit care să-L primească pe Domnul. Și el a putut spune „*Cine are mireasă este mire... și această bucurie, care este a mea, este deplină*” [Ioan 3:29].

Slujba pe care a dat-o Dumnezeu pentru timpul nostru prin fratele Branham trebuie să-și împlinească scopul pentru care a fost trimisă și anume ca Biserica Mireasă să fie prezentată înaintea Domnului fără pată și fără zbârcitură, atunci când El va veni ca Mire pentru a ne lua acasă.

[Salutări...]

Fratele Taty, care m-a însoțit în călătoria din Africa, din iulie, mi-a spus că au fost peste 8000 de descărcări ale predicilor din adunările avute acolo. Peste 8000 de persoane au descărcat predicile și le ascultă. Astfel oamenii pot primi Cuvântul Domnului și acesta le va fi și descoperit.

Avem vești bune și din România datorită lucrării pe care a făcut-o Dumnezeu acolo în scurtul timp care a trecut. [Salutări...]

Noi suntem mulțumitori din adâncul inimilor noastre pentru că Cuvântul lui Dumnezeu împlinește scopul pentru care a fost trimis. Noi am spus-o deseori aici: nu predicatorul, nu mesagerul, ci Cuvântul, mesajul care este primit și crezut împlinește scopul pentru care a fost trimis. Și acest lucru noi îl credem din toată inima.

Vreau să-i salut pe cei ce au venit aici pentru prima oară și în special pe frații și surorile noastre din Polonia. Ei mi-au amintit de vremea „cortinei de fier”, atunci când eu am fost la ei și am vestit Cuvântul Domnului. Dumnezeu a folosit acel hambar mare pentru ca mulți să se adune și să asculte Cuvântul lui Dumnezeu și inimile au fost deschise. Noi credem că acum, la sfârșit, toți aceia care între timp au avut unele probleme pentru că au ajuns sub influența americană, toți, din toate limbile și popoarele, să fie aduși sub influență divină. Și doar în acest fel Își poate desăvârși Dumnezeu lucrarea Lui în noi și cu noi toți.

Avem apoi evenimentele actuale, în ale căror detalii nu putem intra. Dar un lucru nu pot trece cu vederea și anume ceea ce se petrece în Ierusalim, căci este un lucru care ne privește și pe noi. Noi nu suntem în legătură cu nicio țară, cu niciun oraș în afară de Israel și Ierusalim. Și acolo, în Knesset, în Parlamentul israelian, a fost așezat un al doilea drapel. Pentru cei ce nu știu, Knesset-ul este Parlamentul din Ierusalim. Și acolo, pentru prima oară, la „masa verde” au loc și palestinienii. Și pentru prima oară, în Knesset-ul israelian, în Ierusalim, drapelul palestinian este așezat lângă drapelul israelian.

Avem și o veste foarte tristă. „Odaia de sus” a fost pusă la dispoziția Ordinului franciscanilor și acolo, pe Muntele Sion se vor ține liturghii și va fi un loc de pelerinaj. În Scrisoarea circulară m-am referit la acest lucru și am făcut și o observație: „Această situație va dura foarte puțin timp și apoi Domnul va prelua Ierusalimul și Muntele Sionului”.

Toate afirmațiile, fie că au fost făcute de Abbas sau de oricine altcineva, conțin mereu aceste două cuvinte: „Pace și siguranță (liniște)... Să trăim alături în pace și siguranță”. Bineînțeles că aceasta este tema principală: „Pace și siguranță!” Dacă observăm cvartet-ul pentru Orientul Mijlociu, format din SUA, ONU, Rusia și UE, acesta folosește mereu formularea „Pace și siguranță!” Și din nou apare în articol subiectul „Odăii de sus” și este scris: „Odaia de sus în care s-a

ținut Cina Domnului, a fost predată catolicilor”. Este un lucru deja înfăptuit.

Avem apoi un alt articol în care se spune că Papa va continua dialogul cu evreii și creștinii. Noi știm acest lucru. Și o spunem aici: indiferent de ce se întâmplă pe diferite planuri, important rămâne Vaticanul și Ierusalimul. Se va încheia acel legământ. Și când se va încheia legământul, fratele Branham a spus-o foarte clar, Biserica va fi deja răpită. Biserica nu va fi aici ca să vadă încheierea acestui legământ, căci va fi răpită chiar înaintea acestui eveniment.

Avem apoi un alt articol în care este spus: „Un creștin nu poate fi un antisemit”. Și dacă ne gândim la Al Treilea Reich, cu urechile mele am auzit de multe ori salutul nazist „Sieg Heil, Sieg Heil, Sieg Heil!” Și cine au fost aceia care au purtat răspunderea pentru uciderea a 6 milioane de evrei? Cine au fost ei? Cine a fost Goebbels, cine a fost Julius Streicher, cine au fost toți aceștia? Cu toții au fost iezuiți și au avut funcții înalte și de la început ei au semănat ură.

Urmează apoi o altă afirmație: „Un antihrist nu poate fi un creștin”. Și eu am notat dedesubt: „Un creștin nu poate fi un antihrist”. Acel ce este un adevărat creștin, el este unit cu Domnul și Mântuitorul nostru. Am putea intra în multe detalii, dar nu dorim să o facem acum.

Frați și surori, următorul lucru este foarte important pentru mine: ca noi să recunoaștem timpul și ceasul în care trăim și prin harul lui Dumnezeu să înțelegem că am ajuns la sfârșitul timpului de har și că acum este dată ultima chemare către toate popoarele, limbile și națiunile. Și tot ce a fost spus mai dinainte că se va întâmpla, se împlinește acum în fața ochilor noștri. Dacă auzim ultimele știri, înțelegem că se va împlini cândva și cuvântul din Isaia cap. 17, vers. 1 și 2: „*Iată, Damascul nu va mai fi o cetate, ci va ajunge un morman de dărâmături*”. Aceasta ne amintește de Țefania cap. 2 vers 4: „*Gaza va fi părăsită*”. Noi ne gândim la toate aceste versete, ne gândim la profetia biblică și vedem că totul este pe cale să se împlinească. Desigur, ne gândim și la Zaharia 14, de la vers. 16: „*Toți cei ce vor mai rămâne din toate neamurile venite împotriva Ierusalimului se vor sui în fiecare an să se închine înaintea Împăratului, Domnul oștirilor, și să prăznuiască sărbătoarea Corturilor*”. Dumnezeu va avea biruința. De ce trebuie să se întâmple totul așa cum se întâmplă, eu nu pot s-o explic. Dumnezeu

îngăduie ca toate aceste lucruri să aibă loc și El este Cel ce va aduce totul la un sfârșit minunat.

Un ultim mesaj din Liban. Conducătorul bisericii creștine de acolo a scris Papei: „Noi avem nevoie de Papa Francisc”. Și apoi el spune: „El este singura persoană în care toți au încredere și spre care privesc toți din toate religiile, toți îl respectă”. Se poate vedea încotro se îndreaptă toate lucrurile.

Și acum, în timpul de sfârșit, lucrul cel mai rău este Sodoma și Gomora. Un titlu mare anunță: „Homosexualitatea este o parte a creației”. Nu! Și încă o dată: nu! Este o parte a creației căzute și nu este o parte a creației originale a Dumnezeuului nostru. Dumnezeu i-a dat lui Adam o soție. Și el a putut spune: „*Iată în sfârșit pe aceea care este os din oasele mele și carne din carnea mea!*” [Gen. 2:23]. Dar totul a fost schimbat și pervertit, nu este altceva decât Sodoma și Gomora. Noi putem mulțumi Domnului pentru că rânduiala divină ne-a readus în ordinea creației originale a lui Dumnezeu. Doar acela care a trăit personal puterea lucrării de răscumpărare încheiate la Golgota va fi readus în ordinea creației originale a lui Dumnezeu.

Nu dorim să intrăm în mai multe detalii ale acestor teme, noi trebuie doar să le amintim, în special atunci când este vorba despre Israel. Astăzi am adus o hartă a întregii regiuni. Aici, în acest punct a fost leagănul întregii omenirii. Aici este orașul Basrah și „basrah” tradus înseamnă „paradis”. Dacă ne gândim la Apocalipsa cap. 9 vers. 14, în timpul trâmbiței a șasea, vor fi dezlegați cei patru îngeri care sunt legați la Râul Eufrat. *Aici* este Râul Eufrat. Izvorăște din Turcia, trece pe lângă Bagdad și se varsă în Golful Persic. Și acolo sunt legați acești patru îngeri ai judecății prin care va fi nimicită a treia parte a omenirii. Acolo sunt ei legați pentru ceasul, ziua, luna și anul hotărât. Așa este scris în Apocalipsa 9:14.

Și ne gândim la harul care ne-a fost dat ca să putem recunoaște că și în ce privește această regiune avem de-a face cu împlinirea Scripturilor. Eu sunt adânc mulțumitor Domnului pentru Cuvântul profetic care, prin harul lui Dumnezeu, ne-a dat o privire de ansamblu. În Geneza, acolo unde se vorbește despre paradis, este amintit

în primele capitole și Râul Eufrat; de acolo, unde a fost leagănul omenirii, unde au fost Adam și Eva, acolo unde a fost paradisul, de acolo va veni și nimicirea asupra omenirii. Domnul Își va așeza Împărăția pe Muntele Sion și noi vom avea parte de această Împărăție.

Îi suntem recunoscători Domnului că suntem în acest loc.

Să nu uit, astăzi trebuie să amintesc că preaiubitul nostru frate Jillsong, este în mijlocul nostru. Te rog să te ridici. Unde este fratele Jillsong? Da... Și sora. Dumnezeu să vă binecuvânteze! Suntem recunoscători că după mulți ani el este din nou în mijlocul nostru. Da, ne aducem aminte de toți aceia care au îmbătrânit, mai ales de aceia care au suferit intervenții chirurgicale, care au trebuit să treacă prin încercări speciale.

Noi, care iubim Cuvântul lui Dumnezeu și-l respectăm, știm că Dumnezeu va face totul conform Cuvântului Său, în care este scris tot ce se va întâmpla, până la cerul cel nou și pământul cel nou.

Pe inima mea mai este și dorința de a mă adresa celor care pretind că Sângele nu se mai află pe scaunul harului și că în cele șapte tunete este descoperirea că Domnul a venit deja și alte lucruri asemănătoare. Astăzi, intenționat am adus cu mine fotografia chivotului. Acesta era așezat în Locul Preasfânt și în chivotul legământului era așezat Cuvântul lui Dumnezeu. Și capacul chivotului (capacul ispășirii) era din aur curat.

Dar lucrul important era că în ziua ispășirii sângele era stropit peste capacul ispășirii. Toți aceia care erau judecați de Legea care era în chivotul legământului, în ziua ispășirii primeau, prin sângele vărsat, har și iertare și trăiau împăcarea cu Dumnezeu. Cine poate susține că nu mai există har? Mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu pentru harul Său minunat!

Puteți citi în Exod cap. 25 care au fost dimensiunile chivotului. Mi-am notat: Exod cap. 25 de la vers. 8, 9 și mai departe până la Exod cap. 29. În cortul întâlnirii era prezent Cuvântul. Dumnezeu a încheiat un legământ și prin sângele care era stropit, se refăcea legătura cu Dumnezeu. Și în Evrei 9:12 citim că Domnul nostru a intrat în Locul Preasfânt cu propriul Său sânge, care a fost adus ca jertfă pe scaunul harului și astfel legătura cu Dumnezeu a fost refăcută. De aceea, pentru cei ce sunt în Hristos Isus nu mai este nicio condamnare. Primiți acest lucru prin credință.

Putem citi acest lucru în Sfânta Scriptură, în Noul Testament, că Domnul nostru a intrat în Locul Preasfânt din ceruri cu propriul Său sânge și a căpătat pentru noi o răscumpărare veșnică. O spun mai ales pentru cei nou veniți în mijlocul nostru, care nu au trăit încă o convertire¹, care încă nu au recunoscut că sunt pierduți. Cine nu recunoaște că este pierdut, nici nu se poate ruga pentru salvare; cine nu recunoaște că este condamnat de Cuvântul Legii lui Dumnezeu, nici nu poate să se roage pentru iertare. De aceea, este important ca noi să facem un început corect cu Dumnezeu: să trăim o convertire la Hristos, Domnul și Mântuitorul nostru. Apoi să citim acest verset minunat: „*Dumnezeu era în Hristos împăcând lumea cu Sine*” [2 Cor. 5:19].

Voi, care sunteți noi în mijlocul nostru: aici nu este vorba despre a trece de la o biserică la alta [a schimba un grup de părtășie – n.tr.], aici este vorba despre trăirea personală cu Dumnezeu, să avem o trăire personală a mântuirii depline; este vorba ca prin Sângele Mielului și prin Cuvântul lui Dumnezeu să se facă o legătură personală cu Dumnezeu. Și numai cel care este răscumpărat prin Sângele Mielului și care a primit pentru sine această răscumpărare are acces la chivotul legământului, la Cuvântul lui Dumnezeu, are acces la locul de descoperire al lui Dumnezeu. Tot restul este o teorie goală, o religie.

---

¹ Întoarcere la Dumnezeu – vezi Psalm 51.13, Isaia 6.10, Matei 13.15, 18.3, Luca 22.32, Fapte 3.19, 15.3

De aceea, vă rog, noi să fim atenți și să fim interesați ca să avem o trăire cu Dumnezeu. Și atunci, dacă a fost făcută legătura cu Dumnezeu prin Sângele Mielului și noi personal am trăit eliberarea și iertarea păcatelor, atunci avem acces la locul de descoperire al lui Dumnezeu. De aceea și este scris: „*Și îndată perdeaua dinăuntrul Templului s-a rupt în două, de sus până jos*” [Matei 27.51] ca să se arate foarte clar că drumul înapoi la Locul Preasfânt, înapoi la chivotul legământului, la Sângele care este în Locul Preasfânt ceresc, este deschis. Acesta a fost scopul, ca să se vadă de afară că perdeaua nu s-a rupt de jos în sus, ci de sus în jos. Dumnezeu a arătat în mod vizibil ceea ce a avut loc atunci. Noi trebuie să trăim personal convertirea, să trăim harul lui Dumnezeu și apoi să trăim și nașterea din nou.

Frați și surori, noi trebuie s-o spunem foarte clar: convertirea o trăim doar dacă Dumnezeu ne dăruiește harul Său, dacă ne dăruiește pocăință, dacă recunoaștem că suntem pierduți și noi venim la El ca să cerem iertare. Dar apoi, ca să fim născuți din nou, trebuie să primim Cuvântul lui Dumnezeu, ca Sămânță dumnezeiască. Și acesta este scris în Iacov 1:18, în 1 Petru 1:23: „*Fiindcă ați fost născuți din nou nu dintr-o sămânță care poate putrezi, ci dintr-una care nu poate putrezi, prin Cuvântul lui Dumnezeu, care este viu și care rămâne în veac*”. Doar cine este născut din nou are viața veșnică și doar cine are viața veșnică va trăi veșnic.

Mulți merg din țară-n țară și predică: „Cine crede Mesajul, este mântuit.” Nu! Cel ce este mântuit, crede Mesajul! Acela primește mesajul! Nu că cineva spune: „Eu cred Mesajul”... Care mesaj? Al cui mesaj? Multe mesaje circulă în această lume, multe interpretări. Eu doresc s-o spun foarte clar pentru aceia care sunt noi în mijlocul nostru: aici noi nu vestim altceva decât ceea ce ne-a spus Dumnezeu în Cuvântul Său.

În epistola lui Iuda este scris în vers. 3: „*Preaiubiților, pe când căutam cu tot dinadinsul să vă scriu despre mântuirea noastră de obște, m-am văzut silit să vă scriu ca să vă îndemn să luptați pentru credința care a fost dată sfinților o dată pentru totdeauna*”. Și apoi, chiar la începutul vers. 4 este scris: „*Căci s-au strecurat printre voi unii oameni...*”. Deja de la început a fost așa. Oameni fără a avea o chemare dumnezeiască, fără o trimitere divină, s-au strecurat pe neobservate și au

participat puțin împreună cu ceilalți și apoi a venit momentul când ei au devenit independenți.

Frați și surori, înapoi la Cuvânt! Și dați-mi voie să spun foarte clar: dacă Dumnezeu dăruiește o însărcinare, atunci El are încredere că acela pe care l-a chemat va vorbi Cuvintele care au ieșit din gura Lui. Nu va fi vestit un cuvânt propriu, ci va fi vestit Cuvântul lui Dumnezeu în forma lui originală. Așa a fost, așa este și așa va rămânea. Cel mai bine se poate vedea acest lucru în cele scrise de apostolul Petru în 2 Petru 1:19: *„Și avem cuvântul prorociei făcut și mai tare...”*. Pe care Îl avem, care este în posesia noastră. *„Noi suntem moștenitori ai lui Dumnezeu și împreună moștenitori cu Isus Hristos”* [Rom. 8:17]. Nu este o lucrare care atârnă în aer, ci este ceva sigur, noi *„avem cuvântul prorociei făcut și mai tare”*. Și apoi vine îndemnul: *„la care bine faceți că luați aminte, ca la o lumină care strălucește într-un loc întunecos, până - până - se va crăpa de ziuă și va răsări luceafărul de dimineață în inimile voastre.”* Un cuvânt foarte puternic! Se poate spune: „Cine are Biblia, are și tot ce este scris în profetia biblică”. Dar Biblia o au toți, însă cine are Cuvântul descoperit, Cuvântul viu? Cine a primit accesul la semnificația Cuvântul lui Dumnezeu? Cine este îndreptățit de Dumnezeu?

Și am încercat să spun: norul slavei lui Dumnezeu a coborât peste chivotul legământului și glasul Domnului Dumnezeu a venit dintre cei doi heruvimi. Și marele preot, care intra în Locul Preasfânt, auzea glasul Domnului venind de pe capacul ispășirii care era deasupra chivotului legământului, iar cei doi heruvimi își întindeau aripile peste chivot. Și de acolo ieșea Cuvântul Domnului, nu în curtea de afară sau în Locul Sfânt, ci în Locul Preasfânt, acolo unde era Cuvântul lui Dumnezeu; de acolo ieșea Cuvântul viu.

Același lucru s-a întâmplat și în timpul nostru. Nu în curtea de afară, nu în discuții, ci noi am pășit pe terenul descoperirii, în Locul Preasfânt și respectăm Cuvântul lui Dumnezeu și-l credem din toată inima.

Pentru mine a devenit un lucru deosebit Cuvântul scris în 2 Petru 1:20: *„Fiindcă mai întâi de toate, să știți că nicio prorocie din Scriptură nu se tâlcuiește singură”* [în alte traduceri *„nu permite o interpretare după placul cuiva”*]. Un cuvânt foarte puternic! Suntem noi

conștiinți de aceasta? Ești tu conștient de acest lucru, că nicio prorocie din Scriptură nu este îngăduit să fie interpretată după placul cuiva? Și așa cum a spus-o fratele Branham, foarte clar, Dumnezeu este propriul Său interpret. Mai întâi El dă făgăduințe și apoi tot El le și împlinește. Și împlinirea este ceea ce face Dumnezeu, este chiar interpretarea. Și noi avem parte de împlinirea făgăduințelor pe care ni le-a dat Dumnezeu.

Dați-mi voi să o subliniez încă o dată pentru noi, cei adunați aici și pentru cei de pe întreg pământul, din Noua Zeelandă, de la răsăritul Soarelui până la apusul lui, pentru toți cei care ascultă acum, toți să primească în inimile lor acest lucru: **nicio prorocie din Scriptură nu se interpretează după bunul plac al unui om**. Nu este permis ca oamenii să se adune și să-și dea cu părerea despre profeția biblică. Nu! Ceea ce a spus Dumnezeu în Cuvântul Său rămâne valabil pentru veșnicie. *„Mai întâi de toate, mai întâi de toate să știți că nicio prorocie din Scriptură nu permite o interpretare după placul cuiva!”* Unde sunt atunci toți acei frați care știu „exact” ce înseamnă cele șapte tunete? Eu o spun foarte clar înaintea întregii lumi: într-adevăr, fratele Branham s-a referit de peste 70 de ori la tunetele din Apocalipsa 10:7, dar de fiecare dată el a vorbit despre „taine” și doar atunci când el a citit din Biblie, a citit așa cum este scris și anume, despre „taina lui Dumnezeu”, la singular. Și taina lui Dumnezeu este Hristos, Domnul nostru, Dumnezeu descoperit în trup.

Dar acum vă rog să fiți atenți. Dacă este adevărat, și este adevărat, că prin slujba fratelui Branham ne-a fost descoperit tot ceea ce a vrut Dumnezeu să ne descopere și ne-a fost spus tot ce Dumnezeu a vrut să ne spună... Fratele Branham a spus de mai multe ori că așa cum prin al șaptelea înger cu trâmbiță se va încheia taina lui Dumnezeu, tot așa Dumnezeu a folosit slujba fratelui Branham, ca înger al celei de a șaptea epoci a Bisericii, pentru a descoperi toate tainele de la Geneza 1:1, până la Apocalipsa cap. 22; tot ceea ce trebuia să știm a fost descoperit și ajunge acum la împlinire. Cine-și permite să mai adauge ceva? Cine sunt acești oameni?

Frați și surori, nu cu mine și nu cu noi! Noi aducem mulțumiri lui Dumnezeu din toată inima pentru că El ne-a dăruit respectul față de El și de Cuvântul Lui. A fost spus destul de clar pentru toți? Nimeni nu poate veni și să spună: „Dumnezeu mi-a descoperit că cele șapte tunete sunt

șapte bărbați sau șapte glasuri care vor fi auzite pe întreg pământul”. Unde a spus fratele Branham așa ceva? Niciodată! Cine sunt acești oameni care susțin astfel de lucruri? Ei nu au niciun respect față de Cuvântul lui Dumnezeu și nu au înțeles că nicio profecie biblică nu permite o interpretare după plăcerea cuiva.

Apoi urmează ceva foarte important în vers. 21 din 2 Petru cap. 1: *„Căci nicio prorocie (în limba germană este și „niciodată”) n-a fost adusă prin voia omului; ci oamenii au vorbit de la Dumnezeu, mânați de Duhul Sfânt”*. Întregul Cuvânt profetic, toată Scriptura este Cuvântul lui Dumnezeu, este scris prin inspirația care a venit peste prorocii lui Dumnezeu. Este scris aici că *„Nicio prorocie, niciodată, n-a fost adusă prin voia omului”*.

În mișcarea pentecostală mulți au prorocit de la ei înșiși. Începutul a fost întotdeauna bun, dar la un moment dat s-a strecurat și a început să lucreze voia omului. Dar în Cuvântul lui Dumnezeu nu există nicio întrerupere. Cuvântul veșnic al lui Dumnezeu rămâne Cuvântul veșnic al lui Dumnezeu.

Deci, noi am înțeles foarte bine că Dumnezeu veghează asupra Cuvântului Său și niciun verset și nicio profecie biblică nu permite o interpretare după voia cuiva. Fie că a fost vorba de Isaia, Ieremia, Ezechiel sau Daniel, nicio prorocie, niciodată, nu a fost adusă prin voia omului, din duhul omului, ci Duhul Domnului a vorbit prin acei oameni și astfel noi avem cuvântul profetic atât de sigur.

Apoi, afirmația puternică a lui Petru, care, în 1 Petru 1:10-11, se referă la proroci: *„Prorocii, care au prorocit despre harul care vă era păstrat vouă, au făcut din mântuirea aceasta ținta cercetărilor și căutării lor stăruitoare. Ei cercetau să vadă ce vreme și ce împrejurări avea în vedere Duhul lui Hristos, care era în ei, când vestea mai dinainte patimile lui Hristos și slava de care aveau să fie urmate”*. Ei au prorocit, au vestit tot planul lui Dumnezeu, nașterea Mântuitorului, slujba Lui, patimile Lui, moartea Lui, învierea Lui, înălțarea Lui la cer și apoi ei au cercetat ca să afle când, în ce timp se vor împlini toate aceste lucruri. Acum noi putem spune că la împlinirea vremii lui Dumnezeu s-au împlinit toate aceste lucruri.

Iar în vers. 12 se subliniază din nou: *„Lor le-a fost descoperit că nu pentru ei înșiși, ci pentru voi spuneau ei aceste lucruri, pe care vi le-*

au vestit acum cei ce v-au propovăduit Evanghelia prin Duhul Sfânt trimis din cer și în care chiar îngerii doresc să privească". Prorociile referitoare la lucrurile care urmau să vină au fost date în Vechiul Testament, iar de la începutul Noului Testament Dumnezeu a trimis pe slujitorii Lui ca să arate împlinirea celor spuse în Vechiul Testament - bărbați trimiși de Dumnezeu care nu au spus povești sau interpretări, ci ei au pus pe sfeșnic Cuvântul descoperit al lui Dumnezeu... „*pe care vi le-au vestit acum cei ce v-au propovăduit Evanghelia prin Duhul Sfânt trimis din cer*". Totul a fost spus dinainte. Același Duh Sfânt care a fost peste prorocii care au prorocit, s-a odihnit peste toți bărbații lui Dumnezeu, peste apostoli și ei au putut să așeze totul pe o bază biblică.

Citim și din 1 Petru 1 de la vers 22: „*Deci ca unii care prin ascultarea de adevăr v-ați curățat sufletele prin Duhul, ca să aveți o dragoste de frați neprefăcută, iubiți-vă cu căldură unii pe alții, din toată inima*". Și corul a cântat despre dragostea lui Dumnezeu. Dragostea unește. Totul va înceta, prorociile se vor încheia, totul se va termina, dar dragostea va rămâne. Dragostea față de Dumnezeu, dragostea unora față de ceilalți, dragostea față de Cuvântul lui Dumnezeu, dragostea rămâne. Dar numai unită cu ascultarea. Acest lucru îl vom mai accentua: credința și ascultarea formează o unitate. Cine crede este ascultător și cine nu este ascultător, nu crede.

Mai citim o dată vers. 22: „*Deci ca unii care prin ascultarea de adevăr v-ați curățat sufletele prin Duhul, ca să aveți o dragoste de frați neprefăcută, iubiți-vă cu căldură unii pe alții, din toată inima*". Și pentru aceasta, dragostea lui Dumnezeu trebuie să fie turnată în inimile noastre prin Duhul Sfânt, astfel ca noi să ne putem iubi cu adevărat, unul pe celălalt, din adâncul inimii.

Urmează o exprimare puternică în vers. 23: voi, care „*prin ascultarea de adevăr v-ați curățat sufletele prin Duhul*”, „*ați fost născuți din nou nu dintr-o sămânță care poate putrezi ci dintr-una care nu poate putrezi, prin Cuvântul lui Dumnezeu, care este viu și care rămâne în veac*". Nu este acesta un lucru minunat? Aceste lucruri sunt în legătură: **voi** „*care prin ascultarea de adevăr v-ați curățat sufletele prin Duhul, ca să aveți o dragoste de frați neprefăcută*”, **voi** „*iubiți-vă cu căldură unii pe alții, din toată inima*” pentru că „*ați fost născuți din nou nu dintr-o sămânță care poate putrezi ci dintr-una care nu poate*

putrezi, prin Cuvântul lui Dumnezeu, care este viu și care rămâne în veac". Am spus și noi, fiecare în inima lui: „O, Dumnezeule, dăruiește-mi-o mie!”?

Frați și surori, în timpul vestirii Cuvântului noi trebuie să fim conectați cu toata ființa la ceea ce este vorbit. Altfel nu se va întâmpla nimic. Când citim astfel de versete care au o asemenea putere, atunci noi să spunem: „O, iubite Domn, am trăit eu cu adevărat aceasta? Mă regăsesc eu în aceste versete, sufletul meu a fost curățat prin ascultarea de adevăr?”

Apoi, „*ați fost născuți din nou nu dintr-o sămânță care poate putrezi ci dintr-una care nu poate putrezi, prin Cuvântul lui Dumnezeu, care este viu și care rămâne în veac*". Cuvântul este sămânța și acest Cuvânt s-a făcut trup în Domnul nostru. Și Cuvântul care este rânduit pentru noi trebuie să se facă trup și în noi. Trebuie să se descopere faptul că noi credem așa cum zice Scriptura.

Citim mai departe vers. 23 și 24 din 1 Petru: „*Căci orice făptură este ca iarba, și toată slava ei, ca floarea ierbii. Iarba se usucă și floarea cade jos*”; și acum fiți atenți, vă rog: „*dar Cuvântul Domnului rămâne în veac. **Și acesta este Cuvântul care v-a fost propovăduit prin Evanghelie***". Nu niște păreri oarecare, ci Cuvântul!

Când găsim în Noul Testament formularea „*după cum este scris*”, atunci ceea ce este scris se referă întotdeauna la Vechiul Testament, pentru că în acea vreme Noul Testament nu era încă scris. Noi trebuie să respectăm faptul că Dumnezeu a avut un plan de mântuire pe care l-a spus dinainte în Cuvântul Său, prin gura tuturor prorocilor Săi.

Fiți sinceri: dacă ultima prorocie din ultimul proroc al Vechiului Testament, începe cu „*Iată!*”, atunci noi trebuie să tăcem și să luăm aminte la ceea ce se spune: „*Iată, vă voi trimite pe prorocul Ilie înainte de a veni ziua Domnului, ziua aceea mare și înfricoșată*”. [Mal. 4:5]. Mai întâi vine un Cuvânt profetic și apoi la împlinirea vremii, vine și împlinirea lui. De ce amintesc acest verset? Pentru că s-a împlinit în timpul nostru.

S-o spunem foarte clar: la ce ne-ar folosi să știm doar ce a lucrat Dumnezeu în timpul lui Pavel, Petru și al apostolilor și dacă am ști tot ce a făcut Dumnezeu prin slujba unică a fratelui Branham, dacă nu am ști ce făgăduințe a dat Dumnezeu pentru această perioadă de timp în care

trăim noi acum? Atunci noi am fi rămas în trecut. Dar Dumnezeu nu este un Dumnezeu al trecutului – El a fost în trecut, dar El este un Dumnezeu al prezentului. Și ceea ce a făcut Dumnezeu în trecut ne-a condus să recunoaștem și să trăim ceea ce face El astăzi.

Să facem un rezumat al celor spuse astăzi. Vedem lucrurile care se întâmplă pe întreg pământul, vedem ce se întâmplă în Orientul Mijlociu, vedem ce se întâmplă cu Ierusalimul și cu alte locuri și putem spune: „Doamne, Îți mulțumim pentru Cuvântul profetic pe care Tu ni l-ai descoperit!” Cât de des ar putea spune Domnul nostru așa cum a spus atunci: *„Când vor începe să se întâmple aceste lucruri, să vă uitați în sus și să vă ridicați capetele, pentru că izbăvirea voastră se apropie”* [Luca 21.28].

Doresc să reamintesc un lucru: acum, în 11 iulie s-au împlinit 80 de ani de când i-a fost adresat acest „Așa vorbește Domnul!” fratelui Branham: „Așa cum Ioan Botezătorul a fost trimis să premergă prima venire a lui Hristos, așa ești tu trimis cu un mesaj care va premerge cea de a doua venire a lui Hristos”. Și acest bărbat al lui Dumnezeu spus: „Nu eu voi fi premergătorul, ci mesajul va premerge”. Astfel s-a împlinit ceea ce a făgăduit El, ce a spus El. Cuvântul profetic strălucește într-un loc întunecos; și strălucește mai puternic ca niciodată. Noi suntem recunoscători lui Dumnezeu pentru ceea ce a făcut El până acum și credem că ultimul mesaj va fi crezut de toți aceia care fac parte din Mireasă și Dumnezeu le va descoperi totul. Noi nu vedem doar semnele timpului, ci vedem și recunoaștem timpul în care trăim și mesajul acestui timp pe care Dumnezeu ni l-a încredințat prin harul Lui.

Și, de fapt, chiar în acest punct se despart duhurile: unii refuză din start și spun: „Noi n-avem nevoie de niciun proroc, Îl avem pe Isus Hristos și avem și avem...” Ceilalți spun: „Totul s-a sfârșit odată cu plecarea prorocului”. Unii chiar cred că prorocul se va întoarce. Dar noi spunem de fiecare dată același lucru: „Dacă nu există nicio făgăduință în Cuvântul lui Dumnezeu, nu va fi nicio împlinire”. Oamenii pot spune ce vor și pot spune de sute de ori: „Prorocul a spus, prorocul a spus...«Voi mai trece din nou pe acest drum»”. Ei pot folosi câte citate vor, dar nu se va împlini decât ceea ce a plănuț și a făgăduit Dumnezeu în Cuvântul Său și ceea ce a vestit mai dinainte prin prorocii Săi.

Ajungem acum la încheierea acestui punct. Unii resping totul, iar alții se opresc la proroc, la omul acesta și fac un cult în jurul lui. Noi nu putem intra în mai multe detalii... Dar Dumnezeu a continuat cu Biserica Lui. El ne-a călăuzit întotdeauna tot mai adânc în Cuvântul Lui și noi putem spune cu adevărat că Cuvântul profetic strălucește într-un loc întunecos. Și cui îi este descoperit? Cine vede acest Cuvânt? Ioan Botezătorul a spus: „Nu eu sunt Lumina. Eu am venit să mărturisesc despre Lumină”. La fel a fost și cu fratele Branham. Domnul este Mântuitorul nostru și noi dăm vestirii Cuvântului locul central.

Dați-mi voie să spun în încheiere: scaunul harului, Locul Preasfânt, chivotul... harul pe care Dumnezeu ni l-a dăruit este ca să putem veni la El prin credință și să primim și să ne fie descoperit totul și să devenim ceata răscumpărată prin Sânge. Vă rog pe toți, citiți aceste lucruri din Exod și din Levitic cap. 16 ca să știți exact ceea ce a poruncit Dumnezeu în Vechiul Testament. Și rânduiala din Vechiul Testament a fost o umbră pentru ceea ce urma să aibă loc în Noul Testament. Cum a arătat Dumnezeu totul: sfeșnicul de aur, masa pâinilor pentru punerea înaintea Domnului. El a arătat în detaliu cum trebuie să fie toate lucrurile. Totul a fost așezat într-o rânduială desăvârșită, până la pieptarul preotului - lucrul care îmi place cel mai mult. Pieptarul era pus pe pieptul preotului și dacă venea cineva și spunea că a avut un vis sau o descoperire și pieptarul nu se lumina, respectivul putea să plece. În traducerea Luther a Bibliei, se numea „lumină și neprihănire”. Pe acest pieptar erau 12 pietre, după numărul semințiilor lui Israel. În timpul slujbei trebuia purtat acest pieptar. Dacă cineva avea o descoperire de la Dumnezeu, trebuia să vină și s-o spună. Dacă lumina strălucea din aceste pietre, era o confirmare că ceea ce s-a spus era de la Dumnezeu. Dar dacă lumina nu strălucea, acel bărbat sau acea femeie putea să plece și să tacă. Astfel se știa cu exactitate că Dumnezeu nu are nimic a face cu spusele lor.

Cum este în Noul Testament? Dacă este scris: „*Ei stăruiau în învățătura apostolilor...*” atunci unde este pieptarul, unde este învățătura apostolilor? Prin harul lui Dumnezeu, în acest loc noi putem să vestim și să practicăm această învățătură. Prin harul lui Dumnezeu avem Cuvântul profetic și Cuvântul apostolilor. Noi suntem mulțumitori pentru armonia cerească dintre Noul și Vechiul Testament și pentru faptul că Dumnezeu

ne-a permis să avem parte de ceea ce El a făgăduit și de ceea ce face El în timpul nostru.

Dragi frați și surori, acest lucru să fie pus în inimile voastre odată pentru totdeauna: doar aleșii vor primi și vor crede așa cum zice Scriptura. Toți ceilalți vor rămânea în propriile lor interpretări. Voi cu toții, să aveți această credință din toată inima voastră, că noi am găsit har înaintea lui Dumnezeu. Noi știm că Domnul și Mântuitorul nostru a adus propriul Său Sânge pe scaunul harului și ne-a fost dăruită iertarea și împăcarea. Cu adevărat, „*Dumnezeu era în Hristos împăcând lumea cu Sine*”. Și așa cum a scris Pavel în epistola către romani, „*rămășița aleasă a căpătat; pe când ceilalți au fost împietriți*” [Rom. 11.7]. După aceea urmează și atenționarea „*Astăzi, dacă auziți glasul Lui, nu vă împietriți inimile*” [Evrei 3:7-8], ci primiți-o și Domnul Dumnezeu Își va desăvârși lucrarea în timpul nostru. Lui să-I fie aduse mulțumiri pentru Sângele noului legământ. A avut loc încheierea unui nou legământ și Sângele noului legământ a fost vărsat pentru noi. Și noi suntem recunoscători că am găsit har înaintea lui Dumnezeu și că nu credem nicio interpretare a Cuvântului, ci credem doar Cuvântul în forma lui originală. Domnul Dumnezeu să-Și ridice fața Lui peste noi toți și să dea har tuturor de la Răsărit până la Apus. Toți să găsească har la Dumnezeu ca să recunoască timpul în care trăim și mesajul acestui timp, să recunoască lucrarea lui Dumnezeu din acest timp și să aibă parte de ea. Lui, Dumnezeului veșnic credincios Îi aducem mulțumirile și închinarea noastră în vecii vecilor, în Numele Sfânt al lui Isus. Amin!

Să ne ridicăm și, cum facem deseori, să cântăm „Așa cum sunt...”
[...]

În timp ce ne aplecăm capetele în rugăciune și am permis Cuvântului să ne vorbească, vrem să ne rugăm pentru toți aceia care au o dorință deosebită și în special pentru toți aceia care doresc să-L trăiască pe Dumnezeu, să trăiască puterea Sângelui, să trăiască răscumpărarea, iertarea, împăcarea cu Dumnezeu. Și aici este miezul lucrării de răscumpărare: pentru că păcatul originar a avut loc în trup de carne și sânge, de aceea Domnul a venit la noi și Și-a vărsat Sângele Lui Sfânt, dumnezeiesc. Noi suntem împăcați cu Dumnezeu. Și ceea ce este scris în Isaia 1:18, s-a împlinit: „*De vor fi păcatele voastre cum e cârmâzul, se vor face albe ca zăpada; de vor fi roșii ca purpura, se vor face ca lâna*”.

Scaunul harului este încă stropit cu Sângele Domnului. Acest Sânge vorbește pentru tine și pentru mine. O împăcare deplină, o iertare deplină. Și nu numai atât: Domnul vorbește tuturor aceluia care prin Sângele Mielului au primit o legătură cu Dumnezeu în cortul descoperirii. O, Dumnezeule, eu sunt atât de bucuros! Tu ai făcut lucruri mari. Aleluia! Scaunul de judecată a devenit scaunul harului.

O, Dumnezeule! Toți aceia care doresc să-și dedice viața Domnului, vă rog, ridicați-vă mâinile și noi ne vom ruga pentru voi. Peste tot sunt mâni ridicate. Dumnezeu să vă binecuvânteze!

O, iubite Domn, Tu ai vorbit, Tu ai chemat și noi Îți mulțumim pentru toți aceia care au auzit chemarea Ta și care au răspuns chemării. Tu și astăzi mai spui „*Veniți la Mine, toți cei trudiți și împovărați și Eu vă voi da odihnă pentru sufletele voastre*” [Matei 11:28].

Iubite Domn, eu Îți mulțumesc pentru Sângele noului legământ și pentru viața care a fost în Sângele Tău și care se descoperă în noi, ceata răscumpărată prin Sângele Tău. O, Mielul lui Dumnezeu, fie-Ți milă de noi toți, iartă-ne pe fiecare. Fie ca toți să creadă acum și să trăiască împăcarea și iertarea păcatelor lor, fie ca toți să o primească prin credință. Binecuvântează pe fiecare în parte și primește-i pe toți. Îți mulțumim pentru aceasta, căci Tu ai spus că nimeni nu va fi scos afară. Pe toți aceia care au venit la Tine, Tu i-ai primit. O, Dumnezeule, lauda și închinarea să-Ți fie aduse. Îți mulțumim pentru Cuvântul Tău, Îți mulțumim pentru prezența Ta. Tu ești prezent într-un mod puternic și lucrezi în noi toți, care credem acum.

Rămânem în rugăciune. Sunt în mijlocul nostru frați sau surori care sunt legați și care nu se pot elibera, care trebuie să facă lucruri rele pe care ei nu vor să le facă și sunt robiți de ele? Domnul a venit ca să elibereze pe cei legați, așa este scris în Luca 4:18: „*Duhul Domnului este peste Mine, pentru că M-a uns să propovăduiesc robilor de război slobozirea și să dau drumul celor apăsați*”. Și Duhul lui Dumnezeu este astăzi prezent aici ca să vestească eliberarea. Primiți-o de la Dumnezeu! Primiți eliberarea din orice ați fi legați și fiți liberi prin puterea Sângelui, a Cuvântului și a Duhului! Primiți-o prin credință!

Și pentru voi, cei ce sunteți bolnavi, este valabil Cuvântul Domnului: „*Prin rănilor Lui am fost vindecați*” [Isaia 53:5]. Credeți acum, primiți-o acum! Spuneți în inimile voastre: „O, iubite Domn, pe

cât de sigur ai fost Tu bătut și rănit și ai murit pe crucea Golgotei și Ți-ai vărsat Sângele, Sângele noului legământ, pe atât de sigur suntem noi vindecați prin rănile Tale!” Este o realitate dumnezeiască! Primiți-o! Aceasta este Evanghelia deplină a lui Isus Hristos, Domnul nostru.

Și tuturor acelor care sunt nou veniți în mijlocul nostru și care au auzit pentru prima oară acest minunat mesaj al acestui timp, Dumnezeu să vă dea harul Său ca să-l puteți primi și crede și apoi vă va fi descoperit. Dumnezeu a dat făgăduințe și le-a și împlinit, iar ceea ce nu s-a împlinit încă, se va împlini acum. Ochii noștri văd, urechile noastre aud și inimile noastre cred. Noi credem așa cum spune Scriptura.

În această zi s-au petrecut lucruri mari în mijlocul nostru și în toată lumea. Toți aceia care au crezut, pot experimenta cu adevărat că „*Dreapta Domnului este înălțată și dreapta Domnului câștigă biruința*” [Ps. 118:16]. Și biruința Lui este biruința noastră, în Numele lui Isus Hristos, Domnul nostru, așa cum este scris în Isaia cap. 42 și Matei cap. 12, că El Își va încheia biruitor lucrarea. Domnul nostru este Biruitorul de pe Golgota! Lăudat și slăvit să fie Numele cel sfânt și minunat al lui Isus! Aleluia! Aleluia! Aleluia!

Poate cele două surori² ale noastre au o cântare potrivită. Fiți în continuare în rugăciune și în așteptare. Domnul Dumnezeu este prezent în mod puternic și El Își confirmă Cuvântul Lui în mijlocul nostru. Lăudat și slăvit să fie Numele Lui cel sfânt! Aleluia! [...] Amin!

În Apocalipsa 12:11 este scris: „*Și ei l-au biruit prin Sângele Mielului și prin Cuvântul mărturisirii lor*”. Să cântăm din nou această cântare, apoi îl rugăm pe fratele Müller să vină în față și fratele Schmidt se va ruga și el cu noi. [...]

[Fratele Müller: Da, Doamne iubit, inimile noastre sunt pline de mulțumire pentru harul Tău minunat. Tu Îți dovedești Cuvântul, Tu îl confirmi. Îți mulțumesc că și azi, prin predicare, a fost lucrată credință. Tu ești Dumnezeu credincioșiei. Noi lăudăm Numele Tău minunat. Mulțumiri deosebite pentru Cuvântul profetic, care strălucește ca o lumină într-un loc întunecos. O, drag Mântuitor, Îți mulțumim că nu ne-

---

² În acest moment se poate auzi cum o soră strigă în adunare, puternic. În materialul filmat se vede cum Fratele Frank îi face semn (și-i spune: „O clipă, o clipă, vă rog!”), însă, să se liniștească, în timp ce cele două surori invitate încep să cânte – n.tr.

ai lăsat în întuneric, ci ne-ai adus la lumină. Te rog să binecuvântezi întreaga Biserică și pe toți aceia care Ți-au dedicat astăzi viețile lor. Fie ca rugăciunea fratelui nostru să găsească răspuns, Doamne. Primește închinarea și lauda. Aleluia! În Numele sfânt al lui Isus. Amin.

Fratele Schmidt: Dumnezeu mare, deja noi toți am urmărit ce a fost exprimat în această rugăciune. Cuvântul profeției ne-a fost dat, o lumină care strălucește într-un loc întunecos. Tu ne-ai luminat calea. Mulțumim, Doamne Isuse. Dăruiește har, Doamne, ca toți aceia care au auzit, toți care au fost prezenți în acest loc, să ne adâncim în Cuvântul Tău, consacându-ne. Tu ești Acela care-l faci să se împlinescă. Ai milă de noi, iartă-ne toate neajunsurile noastre. Îți mulțumim pentru sângele Tău, care vorbește pentru noi. Mulțumim. Rămâi cu noi, în timp ce plecăm. Fii cu noi în casele noastre, dăruiește har ca să medităm la ceea ce ai spus Tu în seara aceasta. Fii îndurător, Doamne. Îți mulțumim. Amin!]

[Se cântă „Tu ești vrednic” și „Glorie, glorie, aleluia” – n.ed.]

Și tot poporul să spună „Amin”. Domnul să fie cu noi cu toți! Haideți să încheiem seara aceasta în liniște, părinții să-și supravegheze copiii, astfel încât totul să meargă fără probleme în casa Domnului.

[Fratele Frank mai transmite niște salutări și amintește câțiva frați care slujesc cu Cuvântul]. Domnul Dumnezeu să binecuvânteze pe toți cei prezenți și pe toți cei ce au ascultat în toată lumea. Lăudat și binecuvântat să fie Domnul, Dumnezeul nostru! Amin!